

Azra

(Excerpt in Serbian)

Translated by: Jelena Budimirović

Contact of the translator: jelena.buda@gmail.com

Malo pre osam sati u Micin razred je ušla nova učenica. Došla je sa mamom i tatom. Na ramenima je imala ranac i čvrsto se držala na jednoj strani za maminu, a na drugoj strani za tatinu ruku.

Uskoro je došla i gospođa Minka.

Deca su sela, Mici je sela, a Minka im je predstavila devojčicu:

„Đaci, ovo je naša nova učenica Azra. Pre nedelju dana je došla iz Bosne. Ona ne razume slovenački, pa ćemo joj svi pomoći da što pre nauči naš jezik!“

Svi učenici su joj stisnuli ruku i rekli svoje ime.

Na kraju je došla na red Mici:

„Zdravo! Ja sam Mici, mala neman!“, predstavila se.

„Ja sam Azra. Šta je to NEMAN?“, upitala je na bosanskom jeziku.

Tarik ima baku u Bosni, pa joj je priskočio u pomoć.

„Čudovište!“

„Ja se bojim čudovišta!“, odvratila je Azra.

„Hej, mene ne moraš da se plašiš. Ja grizem samo subotom. A subotom nema škole, hihi!“, utešila ju je Mici, zagolicala je i otrčala na svoje mesto.

Gospođa Minka je stavila Azru da sedi pored Tarika. Ako nešto ne bude razumela, on će joj najlakše objasniti jer govori i slovenački i bosanski jezik.

Tog dana su učili o prolećnim cvetovima. U sveskama su nacrtali zvončice: lukovicu ispod zemlje, stablo iznad zemlje, listove i cvet.

Pored crteža su napisali reč ZVONČIĆ. Mici je vredno crtala, lepo obojila zvončić i napisala: ZVONČIĆ.

Potom se dosetila i doviknula Azri:

„Hej, Azra, kako vi zovete zvončić?“

Azra nije razumela pitanje. Tarik joj je objasnio.

„A, to“, rekla je pošto je sad razumela, „VISIBABA!“

Prasnuli su u smeh.

Smejali su se svi, i gospođa Minka, a smejala se i Azra. Svi su odmah zamislili kako umesto zvončića sa stabalceta visi i klata se starija ženica u suknjici.

„VISIMICI!“, povikala je opet Mici, rukama se uhvatila za ivicu stola i zaklatila se.